

Sarkolan bussipysäkki sain uuden elämän: ”Tahdoin tehdä sen onnelliseksi”

Sarkolan Onnellinen Bussipysäkki on taideteoksena kannanotto maaseudun kestävästä tulevaisuudesta.

Kaupunkiliikenteen Vahalahden pysäkillä hävisi toukokuun alussa mystisesti bussikatos. Kyse ei ollut vandalismista vaan taiteesta.

”Pysäkki oli lohduttoman oloinen, se oli päässyt huonoon kuntoon ja oli hylätyn oloinen. Siitä asti kun kymmenen vuotta sitten muutin tänne, se oli sanonut minulle, että tee nyt jotain. Nyt päätin, että tämä kylä ansaitsee parempaa. Tahdoin tehdä sen onnelliseksi”, kertoo taiteilija Paula Huhtanen.

Taiteellisen työn projektia on tukenut Alfred Kordelinin säätiön Nokian rahasto. Kaupungin lisäksi myös pysäkkiä hallinnoiva Ely-keskus on suhtautunut sen onnellistamiseen suopeasti, Huhtanen iloitsee.

Huhtanen tunnetaan taiteilijana värikylläisestä, pikkutarkasta ja energisestä maalaustekniikastaan. Hän tehnyt taidetta päätoimisesti yli kolmenkymmenen vuoden ajan. Taiteellisen työskentelyni ytimessä Huhtanen kertoo tutkivansa ihmisyyttä ilon, mielikuvituksen, rauhan ja planetaarisuuden näkökulmista. Huhtasen reliefimäinen, valoa heijastava ja korumainen maalauspinna näyttäytyy monipuolisesti myös Onnellinen Bussipysäkki teoksessa.

”Koko urani ajan taiteeni on ollut työkalunani, jolla olen pyrkinyt herättämään toivoa ja vahvistamaan näköaloja eri elämänalueisiin. Urallani pienilläkin taideteoilla on ollut kokoaan suurempi merkitys, sillä taiteilijana koen vastuuta tietäessäni mahdollisuuksistani inspiroida muita ihmisiä.”, sanoo Huhtanen ja jatkaa ”haluan herättää arkisia asioita ja esineistöä uuteen loistonsa, aikaa ja kulutusta kestäväksi taiteeksi. Taideteosteni onnellista kansakuntaa yhdistävät erilaiset kierrätysmateriaalit, ympäristöystävälliset värit ja ekologisesti valmistettujen välineiden hyödyntäminen. Urallani olen luonut taidekentälle oman ismini, iloiskin. Kantaottavuus teoksissani on aina syntynyt positiivisuuden fiiliksestä, minulle kriisienkin keskellä maailma on kaunis paikka”.

Uransa aikana hän on toteuttanut isoja kohteita, mutta bussipysäkki projekti tuotti uudenlaisia haasteita ratkottavaksi. Suurimman yllätyksen on teettänyt pysäkin vielä tiedettyäkin huonompi kunto, joka paljastui vasta, kun taiteilija siirsi pysäkin rungon taiteellista työskentelyään varten Vahalahden kulttuuritaloon. Huhtanen päätti, että kun kerran on kääritty hihat, tehdään sitten kunnolla.

Myös taiteilija itse on tuttu näky Sarkolan pysäkillä, sillä hän ei aja autoa vaan kulkee kylän ja ulkomaailman väliä linja-autolla tai kimpakyydeillä. Tempauksen yksi tarkoitus onkin osoittaa arvostusta nokialaiselle joukkoliikennepalvelulle ja innostaa sen käyttöön.

”Ongelmahan ei ole yksityisautoilu, vaan yksin autoilu”, hän tiivistää. Monen kyläläisen matkaan on mahtunut, kun on vain avannut suunsa ja kysynyt kyytiä – tai vain seissyt pysäkillä.

Pysäyttävä kohtaamispaikka

Taiteilija pitää tärkeänä, että Onnellisen Bussipysäkin myötä Sarkolan kylälle syntyi uusi julkinen taideteos. ”Yhteisön luo tuotuna taide on omiaan vahvistamaan paikallista kulttuuri-identiteettiä, yhteisöllisyyttä ja tulevaisuudenuskoa, joita tarvitaan rakennettaessa maaseudulle kestävää tulevaisuutta. Bussipysäkki viestii, että tästä ei vain ajeta ohi, vaan tähän pysähdytään”, Huhtanen pohtii.

Pysäkki ei kuitenkaan symboloi pysähtyneisyyttä vaan liikettä ja yhteyksiä ihmisten ja paikkojen välillä: täällä on muutakin kuin maata ja seutua, täällä on elämää, myös kulttuurielämää. Onnellinen Pysäkki sijaitsee entiseen Vahalahden kyläkouluun hiljattain avatun Vahalanden kulttuuritalon välittömässä läheisyydessä.

”Onnellinen Bussipysäkki sanoo: pysähdy ihminen, olet jo perillä, jää tänne! Maalta sinä olet tullut ja maalle on sinun tuleman.”

Maalausurakka on valmis ja Onnellinen Bussipysäkki pääsee pysäyttämään kulkijoita myös lauantaina 14.6., kun Vahalanden kulttuuritalolla vietetään Landepaukku-tapahtumaa kello 11-15. Tapahtuma on osa jokavuotista Avoimet kylät -teemapäivää.

Näin koulujen kesälomien aikaan TKL:n linja-autot eivät kulje Sarkolan 78-reittiä lainkaan, mutta pysäkillä sopii silti pysähtyä. Istua ja odottaa saa niin kauan kuin huvittaa, mitä huvittaa.

”Bussi ei kulje, mutta jotain kulkee jota tapauksessa. Jotain tulee, jotain jää”, Huhtanen lupaa.

Jos pysäkille sattuu samaan aikaan muitakin, voi kokeilla aitoa paikalliskulttuuria. Huhtanen nimittäin kertoo, että jos Sarkolassa pysäkille osuu toinenkin ihminen, hänen kanssaan on tapana keskustella. Onnelliselta Bussipysäkiltä kulkijan matkaan saattaa tarttua siemen, jota kasvattamalla voi päästä jyvälle sarkolalaisen onnellisuuden salaisuudesta.

”Teos on maailman onnellisin bussipysäkki, eikä ole sattumaa, että se on juuri Sarkolassa.”